

Nghị quyết số 1973 của Hội đồng Bảo an Liên Hợp Quốc chi u ngày 17-3-2011 là m t nghị quyết lịch sử.

Hình: REUTERS

Có thể nói trong lịch sử 69 năm của LHQ (1942 – 2011), Nghị quyết 1973 là m t trong nh ng nghị quyết có ý nghĩa chính tr và t t ng quan tr ng nh t, cao quý nh t và tôn tr ng quy n s ng của đ ng lo i trên trái đ t, và b o v quy n t do của m t dân t c đang b nguy c tàn sát b i m t chính quy n c c k hung b o đang lên c n đ ien.

Cái cao quý của Nghị quyết 1973 là n i dung của nó nh m c p c u nhân dân m t n c quy t n i d y ch ng ách đ c tài cá nhân của Moammар Gadhafi, tên đ ien khùng ở Đ a Trung H i, và đang b đàn áp đ ien cu ng, đang kêu c u th gi i can thi p g p đ tránh kh i b đ i t ch ng.

Có 15 nước trong Hội đồng Bảo an, có 192 nước thành viên của LHQ đều không có một lợi ích riêng tư nào khi bàn bạc về Nghị quyết này.

Do đó để ngỏ ra nghị quyết về tình hình Libya hoàn toàn là trong sáng, vô tư; đó là tình Ngộ ngộ, là lòng Nhân ái giữa cộng đồng nhân loại, là thiện nguyện Ngộ ngộ như thiện nguyện thân, ngộ ngộ chung Quê đất hãy thiện nguyện nhau cùng. Mục tiêu của Nghị quyết là báo về cuộc sống vô giá của ngộ ngộ dân tay không.

Một Nghị quyết vô tư, trong sáng, đẹp đẽ, cao thượng như thế là rất hiếm, cho nên rất đáng quý.

Nghị quyết này sẽ có ý nghĩa dài lâu, vượt qua không gian và thời gian, làm nước lòng mọi ngộ ngộ dân ngộ ngộ thiện trên trái đất, cộng đồng niềm tin cho mọi dân tộc cho có tự do và quyền công dân thế sự, đang khao khát quyền sống dân chủ, tự do giữa thế giới vẫn minh hiện tại. Đây là một mũi đất phá có ý nghĩa lịch sử, mang lại tiếng thơm và vinh dự cho Hội đồng Bảo an và cho các LHQ trong sự mong ngao quý báo về hòa bình và an ninh của toàn nhân loại.

Còn nhớ vinh quang trước hết thuộc về 10 nước đã bỏ phiếu thuận cho bản đề thảo đã được Pháp và Anh khởi thảo, được Ngoại trưởng Alain Juppé Pháp được trỗi dậy Hội đồng Bảo an. Đó là các nước: Pháp, Anh, Brazil, Colombia, Gabon, Bosnia Herzegovina, Lebanon, ibania, Nigeria, Bồ Đào Nha và Nam Phi.

Theo tin các nhà báo Pháp theo dõi chặt chẽ cuộc bỏ phiếu lịch sử, đến phút chót, Nigeria và Nam Phi đành không tham gia bỏ phiếu, để lại biểu Pháp và Lebanon đã ra sức thuyết phục có kết quả, do đó mà đất về 10 phiếu thuận. Thế thật đáng mừng.

Cũng như để lại biểu Lebanon đã thay mặt khởi kiện A-rập ra sức thuyết phục các để lại biểu Nga và Trung Quốc để 2 nước này chỉ không tham gia bỏ phiếu mà không dùng quyền phủ quyết của nước thành viên thường trực của Hội đồng Bảo an, do đó mà cuộc bỏ phiếu tránh khỏi thất bại.

Thái độ của Đức cũng đáng ghi nhận. Bà Merkel tuy gặp lúng túng không can thiệp, không bỏ

phiếu, nhưng ngày 19-3 bà vẫn sang Paris để tình đoàn kết với các nước châu Âu, A-rập và châu Phi; bà cho biết Địch sẽ gửi ngay một số máy bay quan sát AWACS hiện nay sang Afghanistan, để các nước bên có thể đuổi các máy bay AWACS đi đó sang hoạt động ở biên giới Libya và quanh đó.

Ngày chiều 19-3, máy bay quân đội Pháp đã đánh trúng 4 xe tăng Libya đi tiên phong bên vào dân thường. Các máy bay Anh, Canada đang hành động tiếp. Quân đánh thuê của Libya đang hoang mang, có dấu hiệu tan rã từng mảng.

Nghị quyết 1973 ngày 17-3-2011 của Hội đồng Bảo an LHQ sẽ cấm vũ lực các dân tộc Bắc Phi và Trung Đông vùng dẫy giành dân chủ và tự do theo đường lối hòa bình không bạo lực. Nhân dân Algeria đang rực rỡ.

Nhân dân Bahrain đã xuống đường đông đảo. Nhân dân Yemen đang xuống đường quyết liệt đòi tự do và công ăn việc làm. Nhà Vua Maroc đã cam kết dân chủ hóa và ngừng quấy rối miền bắc hiện nay pháp luật. Nhân dân các nước trên đây tin rằng thời giờ đã chín, tiếp sức cho nhân dân Libya thì cũng sẽ ủng hộ chỉ việc các dân tộc khác.

Ở Việt Nam, các báo nhà nước để mặc cho không đưa tin sâu đậm, không bình luận gì về Nghị quyết 1973 của Hội đồng Bảo an. Nhưng dù đi đâu hay gặp mặt kẻ thù thì họ cũng tỏ ra tò mò về bên địch, và không thiếu nguỵ ngôn thông tin và bình luận phong phú trên mạng lưới thông tin dày đặc.

Sau Nghị quyết 1973, có thể thấy trên trái đất, quan hệ ngoại giao với ngoại quốc đã đổi khác. Gần gũi, thân quen, tình thân cứu giúp nhau trong hoàn cảnh hiểm nguy hiểm trở. Cái lý sự «không can thiệp vào nội bộ nước khác» đã bị bỏ gãy vỡ từ lâu rồi.

Ngoại giao với ngoại quốc, nước này với nước khác bằng buồm chèo chèo với luật pháp và đạo lý. Đã có cơ hội tiếp xúc văn minh với «quyền can thiệp», «vấn đề nhân quyền can thiệp», «vấn đề nghĩa vụ can thiệp». Đã có nhu cầu đạo luật văn minh nghiêm trọng nhưng công dân thấy được bạo, được lòng lắm nhưng mà bị qua không được đâu. Làm ngoại giao khi đó là phạm tội, tội nặng.

Rất cần giờ thi đấu cho 14 người trong Bộ Chính trị của đảng CS Việt Nam với sự hình thành

Quyết định lịch sử của LHQ: Đột biến công nghệ lõi và tầm cao nhất

Tài liệu Gi#7843: Bùi Tín

Th#7913; N#259;m, 24 Th#225;ng 3 N#259;m 2011 07:38

Cộng hòa Nhân dân Việt Nam quy định 1973 trên đây, cũng nên cho họ tiếp nhận sâu sắc về «quyền can thiệp», về «nghĩa vụ can thiệp». Và cũng nên mời họ phát ngôn Cộng hòa Bắc Ngoại giao Hà Nội tham dự.